

særligt til for, at man bliver unddraget en gejstlig begravelse.

Her kan man sige, at der ikke er nogen særlig tilkendegivelse for eller imod på forhånd, andet end at det er det usædvanlige med asken, og at det stadig væk for de fleste mennesker vil blive betragtet som meget usædvanligt – og derfor altså det klare krav om skriftlighed. Men lad os diskutere det.

Kl. 10:38

**Formanden:**

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Bente Dahl.

Kl. 10:38

**Bente Dahl (RV):**

Jeg vil nu sige til det der med, at der er temmelig få, der ønsker at få deres aske spredt ud, at jeg mener, at tallet var 5.000 i 2005. Jeg ved ikke, om 5.000 er få eller mange, men det er i hvert fald mere end 2. Så jeg har den kommentar til ministeren, at det jo netop er sådan, at mundtlige aftaler er lige så bindende som skriftlige aftaler, og derfor mener jeg, at det er unødvendigt bureaukratisk at lave en lovgivning, der siger, at der skal være en skriftlig tilkendegivelse.

Kl. 10:39

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 10:39

**Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):**

Jo, men man må jo nok sige, at der normalt kan føres retssager om omstændighederne om de mundtlige aftaler, hvor begge parter vil være til stede. Men der er jo en part, der mangler her.

Kl. 10:39

**Formanden:**

Så er det fru Bente Dahl igen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:39

**Bente Dahl (RV):**

Det er selvfølgelig rigtigt, men i det helt specielle tilfælde, som vi taler om, er det jo sådan, som også fru Karen Klint sagde, at der kan komme situationer, hvor man ikke kan nå at afgive en skriftlig erklæring, og den situation mener jeg skal komme afdøde til gode, altså at en mundtlig erklæring i forskellige situationer kan godkendes.

Kl. 10:39

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 10:39

**Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):**

Jeg vil tillade mig at tolke de bemærkninger, der er faldet, på den måde, at reglerne i hvert fald skal udformes på den måde, at der ikke er nogen, der har ret til at smide min eller andres aske ud, hvis vi ikke vil have det. Det er det, der afgør det, og det er også det, jeg hører. Så skal der blødes op på det, vil jeg for mit eget vedkommende sige, at så må det blive meget snævert. Der skal være en helt afgørende sikkerhed for, at folk ikke skal gå og være bange for, at deres aske nu ender et eller andet sted. Størstedelen af befolkningen tillægger faktisk begravelsen meget stor betydning.

Kl. 10:40

**Formanden:**

Dermed sluttede det. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og vi siger tak til kirkeministeren.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**6) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 49: Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling mellem kvinder og mænd ved ansættelse som præster i den danske folkekirke.**

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsættelse 01.02.2008).

Kl. 10:40

**Forhandling**

**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og det er kirkeministeren.

Kl. 10:41

**Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):**

Jeg skal starte med at sige, at regeringen afviser forslaget, selv om det i virkeligheden kan være lidt svært at se, hvad det går ud på. For når man taler om ligestilling i ansættelsen i præsteembeder, har der været ligestilling i mange år. Problemet kan i de kommende år blive ligestilling for mænd, fordi der er 47 pct. af præstestanden, der i dag er kvinder, og hvis man ser på antallet af